

ABSTRAKT

Diplomová práce se zaměřuje na problematiku úmrtí žáka základní školy. Témata týkající se umírání a truchlení jsou při komunikaci s dětmi stále ještě tabu. Teoretická část práce je zaměřena na krizové plány v případě úmrtí žáka základní školy, otevírání tématu smrti ve školním prostředí a práci s třídním kolektivem. Cílem diplomové práce je zjistit, jaké mají pracovníci základních škol zkušenosti s úmrtím žáka školy a využíváním krizových plánů vytvořených pro tuto situaci. Hlavní výzkumná otázka se zaměřuje na vliv využívání krizových plánů na zvládnutí situace úmrtí žáka ve školním prostředí. Výzkum má kvalitativní charakter, výzkumnou metodou je případová studie. Jedná se o polostrukturované rozhovory s pracovníky základních škol – s pedagogy, speciálními pedagogy, metodiky prevence a výchovnými poradci. Důraz je kladen na jejich zkušenosti a postoje k řešení problematiky smrti ve školním prostředí. Z výsledků výzkumu vyplývá, že pracovníci základních škol běžných i speciálních často zařazují problematiku smrti do výuky, ale vždy záleží na osobnosti konkrétního vyučujícího a jeho osobním postoji k tématu. Respondenti, kteří mají zkušenost s úmrtím žáka školy, hodnotí krizové plány jako užitečné, i když často zmiňují, že na úmrtí žáka školy se připravit nelze. V takové situaci je pro ně důležitá především lidská podpora.